

nu faaet forskjellige Tilbud fra den ærede Ministers Side. For det Første har den ærede Minister sagt, at han var fuldt ud villig til strax at give Ølstat paa 4 Mill. Kr. — saa Meget vilde vel komme ind i Statskassen — hvis man ikke kom til Overenskomst om en Toldlov. Nu skal jeg for det Første dertil bemærke, at den ærede Minister har ikke gjort det samme Tilbud paa de 4 à 6 Millioner, hvor Meget det nu er, som skulde gaa til Kommunerne. De skulle bidrage til at lette den store Formue- og Veilighedsstat for det Beløb, som de Smaa betale i høiere Brændevinsafgift. Men jeg skal henholde mig til de Tilbud, der foreligge. Det hører til den Slags Løfter, som bleve givne Folkethinget for 26 Aar siden. Den Gang var der Tale om Krigsstat. Da blev det ogsaa erkjendt, at den kun skulde tjene til Dækning af Krigens Byrder og Udgifter; men andre Regjeringer, som kom derefter, opfattede det ikke saaledes og betragtede sig ikke som bundne ved, hvad den daværende Finantsminister havde sagt. Hvis vi skulde have den Sorg, at den nuværende Finantsminister gik af, og der kom en anden Finantsminister, naar Betalingsstidspunktet indtraf, saa vilde den nye Finantsminister maaske ræsonnere paa samme Maade, som nærværende Finantsminister har ræsonneret lige overfor Løfterne fra 1864 — vi kunne slet ikke søle os sikkre ved den Art Løfter. Desuden have vi hørt og set under nærværende Sag, hvor overordentlig vanstelig det er at blive enig om Tal, om, hvor Meget der skulde vederlægges, og hvad der skulde betragtes som Erstatning. Det vil man overhovedet vanstelig blive enig om; vi se, hvor overordentlig svært det er at blive enig om noget som helst Tal under denne Behandling. Det var det ene Tilbud, den ærede Finantsminister gav os, det andet gik ud paa, at vi skulde tage mod den Anvisning, som var givet i Landsthingsudvalgsbetænkningen fra Flertallet i Udvalget om at lade foretage en Toldnedsettelse paa 4,087,000 Kr. og indbringe disse Nedsettelse i nærværende Lov. Jeg skal strax i Almindelighed om den Slags Forslag og Tilbud bemærke, at det vilde være en noget eiendommelig Maade at behandle Sagen paa, at tage ud af et Lovforslag, som ligger i Landsthinget, og som man maa antage, at Landsthinget behandler med Sver og Samvittighedsfuldhed, at tage og ville forskjellige Ting ud af det og derved konfundere Landsthinget i dets grundige Behandling af Toldloven. Det ene Thing pleier ikke at tage en Sag ud af det andet Thing, medens Sagen er til Behandling i det andet Thing. Hvis

det ikke havde været Tilfældet, at der i Begyndelsen af den nærværende Samling var indbragt et Toldlovsforslag i Landsthinget, saa var der sikkert her blevet indbragt et Forslag til en Toldlov, og vi havde da været langt fremme i dets Behandling. Men nu havde vi — i alt Fald jeg — ment at skylde Landsthinget det Hensyn ikke at medvirke til at indbringe et Toldlovsforslag her i Thinget, naar Sagen er til Behandling i Landsthinget; men saa kommer den ærede Finantsminister og forlanger, at vi skulle tage Brødet ud af Munden paa Landsthinget. Det finder jeg er en noget eiendommelig Fremgangsmaade, om man vilde gjøre det. Men lad os se bort derfra, siden Tilbudet er bragt os af den ærede Minister, hvem vi paa en vis Maade kunne betragte som Landsthingets Repræsentant heri Folkethinget. Men jeg vil hertil sige, at for det Første vilde vi finantsielt ikke godt staa os derved. Lad os antage, at det var 4 Mill. og kun dette, og at dette var Halvdelen af det, som Skatten vilde indbringe — jeg antager, at det vil blive mellem 6—7 Mill., som Halvdelen vil udgjøre, idet der er regnet 5—6 Mill. for lidt fra Regjeringens Side. Men lad os antage, at det var omtrent 4 Mill., hvad vilde vi saa opnaa ved, hvad der tilbydes? Der tilbydes at opgive $\frac{1}{3}$ af Sukkertolden og Sukkerafgiften, Halvdelen af Kaffeolden, Halvdelen af Olieolden og hele Salttolden. Jeg har dog fortaet det saaledes, at naar der var Tale om den hele Salttold, saa skulde Raffinadørerne beholde en lille Bemyndelse — men det skal jeg ikke opholde mig ved. Det er altsaa disse 4 Punkter, som der tilbydes os. Hvad vil Følgen blive af, at vi indtætte disse paa nærværende Lovforslag? Det vil blive den, at nominelt efter den gamle Beregningsmaade vil Statskassens Indtægt gaa ned med 4,087,000 Kr., men efter den Beregningsmaade, som er anvendt paa nærværende Lovforslag, vil Statskassens Indtægt paa ingen Maade gaa ned med 4,087,000 Kr. Man kan jo ikke gaa ud fra det nuværende Brændevinsforbrug og Ølforbrug. Man har forud sagt, at der vil finde en betydelig Nedgang i Beløbet Sted, men med samme Ret vil man kunne sige, at der vil finde en betydelig Opgang Sted i Forbruget af Sukker, Kaffe og Olie, naar Afgifterne paa disse tre Artikler nedsettes med respektive Trediedelen og Halvdelen. Kun Salttolden ophæves helt, altsaa det Spørgsmaal falder bort. Men Nedgangen i Indtægt paa disse tre Hovedposter, Sukker, Kaffe og Olie, vil langt fra blive saa stor som her forudsat, og i Virkeligheden vil, dersom Indførselen af disse